

March 1999

การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

พีชรี วรจรัสรังสี

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

วรจรัสรังสี, พีชรี (1999) "การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม," *Journal of Education Studies*: Vol. 27: Iss. 3, Article 11.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.27.3.11

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol27/iss3/11>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

พัชรี วรจรัสรังสี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

๑. ส่วนที่เป็นความเรียงประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้และประโยชน์ที่จะได้รับ

๒. ส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ประกอบด้วย ๕ หัวข้อใหญ่ คือ ด้านความภาคภูมิใจ การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลา มีรายการปฏิบัติทั้งหมด ๙๓ ข้อ

ความเป็นมาและแนวคิดพื้นฐานของการวิจัย

บทบาทของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดก็ขึ้นอยู่กับส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตของเด็ก เพราะบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กไม่ได้จำกัดเฉพาะการเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัยเท่านั้น บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ปกครองต้องกระทำ คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของตนเมื่อผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการศึกษานักเรียน ดังนั้นบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญว่านักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในปกครองของตนและเป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครองในอันที่จะร่วมมือกับครู เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ และอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทางได้แก่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทาง คัดเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

๑.๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๓๙ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้น อยู่ในระดับสูง จำนวน ๑ ใน ๓ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๘๖ คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๘๒ คน รวมทั้งสองระดับชั้น ๑๖๘ คน

๑.๒ ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ ๑.๑ จำนวน ๑๖๘ คน

๑.๓ อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ จำนวน ๒๑ คน

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทางกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทางคัดเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

๒.๑ อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน ๑๐ ท่าน

๒.๒ อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวทางการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๘ ท่าน

๒.๓ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๕ ท่าน

๒.๔ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๐ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำแตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ ๓๕-๓๘ คน รวม ๗๒ คน

๓. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจแนวทางได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๑ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำแตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ ๗๖-๗๘ คน รวม ๑๕๖ คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในข้อ ๒.๔)

การดำเนินการวิจัย

๑. สร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งจากแบบสอบถามที่ใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับบทบาท

ของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง ๕ ด้าน คือ ความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา การแบ่งเวลา โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.๑ ศึกษาผลงานวิจัยและวิเคราะห์แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองและนักเรียนในเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง ๕ ด้าน จากงานวิจัยเรื่อง“การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของพัชรี วรรณศรี และชอนกลีน วิตตันโยลินทร์

๑.๒ ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ รวมทั้งงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตลอดจนสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนในระดับประถมศึกษา

๑.๓ สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสนอความคิดเห็นเพื่อสร้างแนวทาง ได้แก่

๑.๓.๑ ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๓๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้นอยู่ในระดับสูง จำนวน ๑ ใน ๓ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น ๓๓๖ คน

๑.๓.๒ อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ จำนวน ๒๑ คน

๑.๔ นำผลที่ได้จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นมาสร้างเป็นแนวทาง

๑.๕ นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนในระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๐ ท่าน เพื่อตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องเนื้อหา ภาษา และสื่อความหมาย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย อาจารย์ที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน ๕ ท่าน อาจารย์ที่สอนในคณะครุศาสตร์ จำนวน ๕ ท่าน

๒. การประเมินแนวทางโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง

นำแนวทางที่ได้ไปให้กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้ประเมินแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย

อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน ๑๐ ท่าน

อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๘ ท่าน

อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๕ ท่าน

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๐ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกันไป

จำนวนระดับชั้นละ ๓๕-๓๘ คน รวม ๗๒ คน ซึ่งผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้เป็น Focused Group เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง โดยกลุ่มตัวอย่างนี้จะได้รับการชี้แจงการนำแนวทางที่จัดพิมพ์เป็นคู่มือเพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเวลาประมาณ ๒ เดือน แล้วกลับมาให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยเพื่อปรับปรุงแก้ไขแนวทางดังกล่าวให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติจริง

๓. การปรับปรุงแนวทาง

นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ ๒ มาปรับปรุงแนวทาง

๔. การตรวจสอบแนวทาง

นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ตรวจสอบแนวทางคือผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๐ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนระดับชั้นละ ๒ ห้องเรียน รวม ๑๕๖ คน ตรวจสอบความเหมาะสมแล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงให้เป็นแนวทางที่สมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน ๒ ชุด

๑. แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง
๒. แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

ลักษณะของแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามชนิดเลือกตอบของผู้ปกครอง

จำนวน ๘ ข้อ ของอาจารย์ จำนวน ๕ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางซึ่งประกอบด้วยสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นความเรียงประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์ กับส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อใหญ่ ๕ หัวข้อ ได้แก่ ความกตัญญู การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา การแบ่งเวลา

ลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดเลือกตอบและคำถามปลายเปิด ถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการปฏิบัติ มีจำนวน ๔ ข้อ ในส่วนที่ ๑ และจำนวน ๒ ข้อ ในส่วนที่ ๒

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับรายการปฏิบัติมีลักษณะเป็นคำถามชนิดเลือกตอบว่า “ใช้ได้แล้ว” หรือ “ควรปรับปรุง” ข้อใดที่เห็นว่าควรปรับปรุงให้เขียนข้อเสนอแนะด้วย

๒. แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ ๕ ข้อ และเติมคำตอบ ๑ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการปฏิบัติในการส่งเสริมการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มีจำนวน ๕ หัวข้อใหญ่ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ช่องความคิดเห็น

- ๓ หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ๒ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ช่องรายการปฏิบัติ

๒ หมายถึง เคยปฏิบัติ

๑ หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเหตุผลที่เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ และคำถามปลายเปิดให้เขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้เขียนเรียงลำดับความสำคัญของรายการปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำบันทึกขออนุญาตผู้บริหารของโรงเรียนในการแจกแบบสอบถาม โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม ๒ สัปดาห์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็น Focused Group ให้เวลาประมาณ ๒ เดือน

แบบสอบถามจากผู้ประเมินแนวทาง

จำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งสิ้น ๑๑๓ ชุด ได้รับคืนและสามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน ๑๐๕ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๙๒

แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

จำนวนแบบสอบถามที่แจกไป ๑๕๘ ชุด ได้รับคืนและสามารถนำมาวิเคราะห์ จำนวน ๑๕๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และ

เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละแล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ รายการที่เลือกไว้คือข้อที่ผู้ประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป เห็นว่า “ใช้ได้แล้ว” ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงนำมาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วใส่เพิ่มเติมในรายการปฏิบัติ

๒. การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นที่มีต่อรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้วิเคราะห์ ดังนี้

๒.๑ ความคิดเห็น นำคำตอบของแบบสอบถามแต่ละข้อมาแจกแจงนับเพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

๓ หมายถึง เห็นด้วยมาก

๒ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

๒.๖-๓.๐ หมายความว่า เห็นด้วยมาก

๑.๖-๑.๕ หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

๑.๐-๑.๕ หมายความว่า เห็นด้วยน้อย
คัดเลือกรายการปฏิบัติข้อที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ ๑.๖ ขึ้นไป

พร้อมพิจารณาหลักการและทฤษฎีประกอบด้วยเก็บไว้

๒.๒ การปฏิบัติหาค่าร้อยละและเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

๒.๓ นำข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและข้อที่เป็นเหตุผลมาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วปรับปรุงใส่เพิ่มเติมในรายการปฏิบัติ

๒.๔ นำรายการปฏิบัติที่อยู่ในเกณฑ์คือรายการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลางขึ้นไปมาจัดเรียงลำดับใหม่จากข้อที่จำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากไปหาน้อยในแต่ละหัวข้อของแต่ละด้าน

ตอนที่ ๓ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) วิเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่เรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของการปฏิบัติแล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

การนำเสนอแนวทาง นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผลการวิจัย

๑. ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาที่ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

๑.๑ ส่วนที่เป็นความเรียงประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๒ ส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ๕ หัวข้อใหญ่ คือ ด้านความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลา

๒. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากกับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกือบทุกข้อ คือ ๗๗ ข้อ ใน ๙๓ ข้อ และเห็นด้วยปานกลาง ๑๖ ข้อ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผู้ปกครองพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา มีค่าเฉลี่ยถึง ๒.๙๘ ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองไม่เคยคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูงมีค่าเฉลี่ยเพียง ๒.๐๙

๓. ในการปฏิบัติจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปฏิบัติกันทุกคนคือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ มีถึง ๑๕ ข้อ ส่วนรายการปฏิบัติที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือการพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ มีผู้ปฏิบัติเพียงร้อยละ ๕๐.๖๔

๔. ผู้ปกครองได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและบอกวิธีปฏิบัติที่ตนปฏิบัติต่อนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เหมือนกับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือการทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดมีทั้งหมด ๗ ข้อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่ผู้ปกครองอื่นๆ ปฏิบัติกันเป็นประจำ แต่ไม่ได้เขียนบอกมาเป็น

รายการปฏิบัติเช่นเรื่อง การอบรมกริยามารยาท
ให้นักเรียน และการให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบัน ความเจริญของทางวัตถุได้เข้ามามีอำนาจเหนือจิตใจมนุษย์ คุณธรรมของคนในปัจจุบันเสื่อมลง ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมของผู้ปกครองในด้านคุณธรรมและจริยธรรมในระดับประถมศึกษา เพื่อได้แนวทางที่ดี และถูกต้องในการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักเรียน

บรรณานุกรม

จินดา ทังทอง. “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

พัชรี วรจรัสรังสี และ ชอนกลีน วิรัตน์โยสินทร์. “การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

งานวิจัย ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

ศิริวัลย์ อุดมพรวิรัตน์. “การส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๒๕.

Austin, C.A. Homework as A Parental Involvement Strategy to Improve the Achievement of First Grade Children **Dissertation Abstracts International**. 50 (September 1989) : 622- A.

Campbell, Reed, James. “Technical supplement : Cross-National and Cross-Cultural Mathematics Achievement Studies.” **International Journal of Educational Research**. Volume 21. (July 1994).

Dave, R. H. **The Identification and measurement of Environmental Process Variable that are Related to Educational Achievement**. Doctoral Dissertation, The University of Chicago, 1963.

Maikrzek, G.L. “A Study of the Influence of Parents on Student Achievement, **Master Abstracts**. 23 (March 1985) : 37.

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พชรี วรจรัสรังสี อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม สังกัดภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย